Competiția națională „DACIADA"

ATAȘAMENTUL FAȚĂ DE CULORILE CLUBULUI ȘI DE COLECTIVUL DE MUNCĂ — IZVOR DE ENERGIE ȘI VICTORII

Competiția națională **„Daciada"** constituie și un eficient mijloc de educare a tuturor participanților, asigurînd, așa cum se precizează și în regulament **„legarea strînsă de unitățile în care muncesc și localitățile în care trăiesc, de cluburile și asociațiile unde își desfășoară activitatea sportivă, participarea fiind condiționată nemijlocit de obținerea unor rezultate bune în îndeplinirea sarcinilor profesionale, în învățătură, în pregătirea sportivă, de comportare exemplară în familie și societate".** Dealtfel, așa cum este cunoscut, este o datorie de onoare a sportivilor, a activiștilor din acest domeniu de a munci și de a se pregăti în așa fel încît să contribuie în cel mai înalt grad la reprezentarea cu demnitate în toate competițiile a asociației, clubului, localității și județului în care își desfășoară activitatea, fiind în permanență un exemplu de conștiinciozitate și seriozitate în întreaga lor comportare.

FIRUL SUCCESELOR S-A REÎNNODAT ACASĂ

Vasile Iorga este un nume familiar iubitorilor sportului din țara noastră. Timp de aproape zece ani el a fost mereu un adversar redutabil pentru cei mai valoroși luptători de libere din întreaga lume. În vitrina sa cu trofee se găsesc nu mai puțin de zece medalii de argint și bronz, cîștigate la campionatele mondiale și europene, la Jocurile Mondiale Universitare și la Jocurile Olimpice. Dar, Vasile Iorga nu este numai un sportiv apreciat și valoros. El este și un om respectat, demn, un vrednic lăcătuș mecanic la marea întreprindere brăileană Progresul.

Cu 15 ani în urmă, elevul unei școli profesionale din orașul dunărean pășea timid pragul sălii de lupte. Concomitent cu meseria de lăcătuș, el dorea să deprindă și tainele acestui sport al bărbăției. Antrenorul Alexandru Tătaru a remarcat repede conștiinciozitatea la antrenamente a tînărului nou sosit în sală, dorința sa puternică de afirmare și pe tărîm sportiv. După cîțiva ani, străduințele sale și-au arătat primele roade : cucerirea titlului de campion național de juniori. Apariția sa în vîrful piramidei valorice a juniorilor a fost primită cu bucurie de antrenorii lotului național, dar schimbarea modului de pregătire (și de mediu) a noului selecționat a stopat ascensiunea performanțelor sale. Apreciat ca lipsit de calități fizice pentru sportul de performanță (!), V. Iorga a fost scos din rîndul componenților lotului. Revenirea lui în mediul obișnuit de muncă și antrenamente de la Brăila, acolo unde obținuse primele succese sportive dar și calificarea pe linie profesională, a fost de un real folos pentru Iorga. După cîțiva ani de muncă asiduă, în anul 1969 a devenit campion de seniori. Un an mai tîrziu, s-a dovedit din nou cel mai puternic din țară la categoria sa, oferind motive de satisfacție antrenorului Tătaru și colegilor săi de muncă de la „Progresul", oameni de care era legat și care i-au insuflat permanent încrederea în forțele proprii.

Anii au trecut, performanțele sportive ale luptătorului Iorga au crescut simțitor. Odată cu ele au crescut și dragostea și atașamentul pentru culorile asociației sportive Progresul Brăila, față de maiștrii și colegii din întreprindere. Valoarea sa certă i-a determinat pe antrenorii lotului să-l selecționeze din nou în lotul național, oferindu-i posibilitatea să reprezinte cu cinste țara în numeroase competiții internaționale de amploare. Și nu puține au fost apoi situațiile în care i s-au făcut oferte să activeze sub culorile unor alte cluburi, mai puternice, din țară. Totuși, atașamentul și recunoștința față de cei de la Brăila, cei care l-au inițiat în tainele profesiei și sportului, s-au dovedit mai puternice. Așa se face că în acest an, luptătorul Vasile Iorga, în vîrstă de 32 de ani, a adus asociației sportive Progresul Brăila cel de-al 9-lea titlu de campion național. Și, încă un amănunt : student în ultimul an la I.E.F.S., Vasile Iorga se ocupă în prezent de pregătirea unei grupe de juniori, la Brăila, cărora le împărtășește din bogata sa experiență de viață.

Mihai TRANCĂ

Încă un titlu de campion pentru luptătorul Vasile Iorga
Foto : D. ALDEA

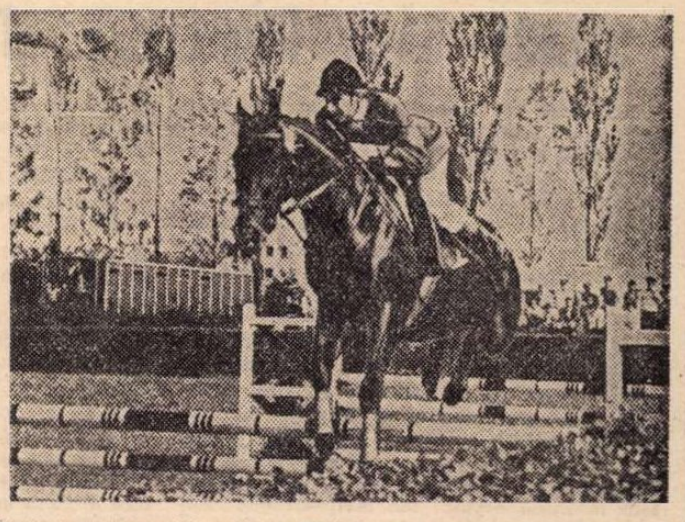

Tînărul călăreț sibian Peter Fleischer *pe parcursul spre medalia de campion balcanic*
Foto : V. CIRDEI — Sibiu

UN TROFEU AL TUTUROR

În aplauzele sutelor de spectatori, sibianul **Peter Fleischer** și calul său, Bolid, trec ultimul obstacol al parcursului, devenind primii laureați ai recent încheiatei ediții a Campionatelor balcanice de călărie. În ochii noului campion străluceau boabe de mărgăritar... Ore intense de pregătire pentru finala campionatului național de juniori. O săritură, încă una și, sub privirile încremenite ale celor prezenți, accidentul se produce. Au căzut cal și călăreț, Bolid trebuie sacrificat. În ochi, șuvoi de lacrimi... S-au aliniat la start cei mai buni juniori din țară. Luptă strînsă, la capătul căreia Peter Fleischer, de astă dată cu Vampir, își vede încununate eforturile cu două titluri de campion. **„N-am mai avut lacrimi pentru bucurie, amărăciunea pierderii lui Bolid nu mi-a trecut, dar am simțit că nu este totul pierdut, așa cum am crezut. Ce am simțit ? Firește, satisfacția datoriei împlinite. Doar am apărat culorile Sibiului !"** Ni se destăinuie în continuare: **„Mă simt strîns legat de acest oraș. Aici, pe această bază, a concurat și tatăl meu ; aici am cunoscut primele mari satisfacții din viața mea sportivă. Știu, și mai departe trebuie să ne comportăm cît mai bine, ca să se vorbească tot mai des de clubul nostru, de aceste frumoase meleaguri sibiene".** Discutăm mult și cu antrenorul său, **C. Smarandache.** Despre răspunderile ce-i revin în pregătirea acestor tineri. Înțelegem, dincolo de pasiunea pentru profesiunea sa, o statornică dragoste față de club, față de locurile natale. **„Acum, ne-am afirmat în campionat dar dorim ca să fim la înălțime și în cadrul „Daciadei", această importantă competiție fiind pentru noi un stimulent deosebit în întreaga activitate. Ce poate fi mai frumos decît să vezi că prin tine, prin munca ta, ai contribuit la succesul clubului din care faci parte".**

Iosif Molnar nu mai are nevoie, credem, de prezentare. Simpla enunțare a numelui său duce cu gîndul la autorul a numeroase victorii în întrecerile interne și internaționale de călărie. Membru al clubului Steaua, el este decanul de vîrstă al specialiștilor în dresaj. **„Mă crezi sau nu, dar și acum mă bucur la fel ca la început, deși au trecut mai mult de două decenii de la primul succes. Avînd în vedere că cei mai buni specialiști în dresaj se află la clubul nostru, rivalitatea, în cel mai bun sens al cuvîntului, mi se pare mai puternică. De aceea, doresc să-mi așez printre trofee și unul cucerit în cadrul „Daciadei". De voi reuși sau nu, nu pot spune, dar vreau să se știe că el nu va fi numai al meu, ci al nostru, al tuturor".**

Emanuel FÂNTÂNEANU

„MAREA SATISFACȚIE ? PREȚUIREA COLECTIVULUI CARE M-A CRESCUT"

Nu de mult, echipa divizionară A de lupte a județului Suceava a efectuat un turneu demonstrativ, poate cel mai frumos din cele întreprinse pînă acum. Nu peste hotare, nu în mari orașe, ci prin satele și comunele din împrejurimi: la **Mănеuți**, în **Frătăuții Vechi** și **Calafindești**, la **Horodnic** și **Frătăuții Noi**, în mijlocul iubitorilor sportului de pe ogoare. Această acțiune, organizată de C.J.E.F.S. Suceava în cadrul competiției naționale „Daciada", s-a bucurat de mult succes. După cum ne spunea tovarășul **D. Macovei**, secretar al Consiliului județean pentru educație fizică și sport, **„...locuitorii satelor au aplaudat îndelung pe sportivii lor preferați: Ștefan Rusu, vicecampion mondial universitar, Mihai Luță de la Școala sportivă din Rădăuți, Lazăr Tipa de la C.S.M. Suceava și alți tineri".** I-au aplaudat pentru măiestria dovedită, ca și pentru comportamentul lor în sălile de sport, în muncă și în viață. Ștefan Rusu, acest băiat modest, cu mușchi de oțel, ne spunea : **„Pentru mine cea mai mare satisfacție este prețuirea colectivului care m-a crescut".** Vorbele lui au acoperire în fapte. El — ca și alți luptători suceveni — a renunțat, cu cîtăva vreme în urmă, la invitația de a activa într-un club bucureștean, de mare performanță, întorcîndu-se acasă și luptînd pentru prestigiul colectivului în care s-a format ca om și ca sportiv. Este, cu siguranță, și aceasta una dintre forțele care l-au propulsat spre marile succese.

TREI SPORTIVI, ACELAȘI NUMITOR COMUN — DRAGOSTEA DE CLUB

Trăsătură esențială a profilului unui sportiv adevărat, atașamentul față de colectiv, de culorile asociației sau clubului pe care îl reprezintă constituie nota dominantă și în cazul unor tineri din municipiul Craiova, după cum vom vedea...

...Iubitorii sportului din orașul de pe Jiu vorbesc cu multă căldură despre luptătorul Dorin Chiciociuc *de la Clubul sportiv municipal. Elev al antrenorului Tudor Gabor, Dorin s-a dedicat trup și suflet luptelor libere, dovedind talent, o autentică vocație. Și, respectînd îndrumările antrenorului său (ceea ce a însemnat o muncă asiduă și o viață sportivă exemplară), Dorin și-a văzut încununate eforturile : a ajuns, anul acesta, campion al țării la juniori mari. Chemat deseori și în lotul național, Dorin Chiciociuc se arată a fi un element de mare perspectivă pentru sportul de performanță, așa cum recunosc mulți dintre tehnicienii din familia luptelor.*

Sigur, ascensiunea tînărului sportiv craiovean n-a rămas fără ecou nici peste „hotarele" orașului, ale județului Dolj, tot mai des a fost solicitat să se transfere în alte cluburi, unde, chipurile, ar avea „condiții speciale" de afirmare. „Am refuzat de fiecare dată asemenea oferte, *ne spune cu hotărîre tînărul sportiv.* Mă simt bine aici, la Craiova, unde și sportivii și antrenorul mă înconjoară cu multă dragoste. Pentru mine, de pildă, antrenorul a fost un adevărat părinte. M-a ajutat să-mi termin școala profesională, să-mi fac un drum în viață, în societate. Sînt muncitor la Întreprinderea de transport, tovarășii de acolo mă încurajează întotdeauna, sînt alături de mine la toate meciurile ce le susțin acasă. Uneori mă însoțesc și în deplasări. Ce rost ar avea să le înșel această încredere, să nu răspund ca un om întreg afecțiunii cu care sînt înconjurat ?".

...Cristina Cojocaru, *elevă în clasa a XI-a a Grupului școlar „Electroputere", începe să fie un nume în sportul nostru de performanță. Ultimul dintre rezultatele sale, cucerirea titlului de campioană balcanică în proba de 800 m îi confirmă posibilitățile, după ce în palmares și-a mai înscris recorduri și titluri de campioană a țării.*

Cu alte cuvinte, Cristina a prins aripi. Nu înțelege, însă, să-și ia zborul, să părăsească orașul care a făcut-o cunoscută, lăcașul drag al primelor avînturi. Antrenorul Cristinei, prof. Mihai Nistor, vorbea, recent, la consfătuirea cadrelor didactice din Craiova, despre tentativele unora de a o aduce undeva, într-un centru cu o mai mare tradiție atletică, la București, Timișoara sau la Cluj-Napoca. Dar, de fiecare dată, Cristina a fost statornică în hotărîrea sa : a rămas în orașu-i natal, acolo unde își va termina liceul, în marea familie a muncitorilor de la Electroputere, unde dorește să fie o bună tehniciană sau chiar o viitoare inginеră...

...Campion național și balcanic, jucătorul de tenis de masă Marin Firănescu *reprezintă și el o mîndrie pentru sportivii doljeni. Este un tînăr serios și harnic, întotdeauna gata să prelungească un antrenament, o lecție. Campionatele mondiale de tenis de masă din Anglia au reprezentat pentru el o bună experiență. O recunoaște deschis :* „Acum nu doresc decît ca tot ce am învățat acolo să aplic aici, ajutat de antrenorul meu, Virgil Bălan".

Visul lui Marin Firănescu este de a ajunge, fără contracandidați, jucătorul „numărul 1" al țării. Un vis pe care îl vede realizat înainte de toate în condițiile unei pregătiri de club, în cazul lui la Universitatea Craiova. „Mă despart greu de orașul meu ori de cîte ori trebuie să plec la o competiție, la un concurs. Mirajul altor centre, poate mai cunoscute în tenis de masă, nu m-a atras niciodată. Iată de ce sînt convins că altundeva decît la Craiova n-aș putea să mă realizez ca sportiv de performanță".

Trei sportivi, același numitor comun — dragostea față de asociație, de club. Munca educativă temeinic desfășurată de antrenori, de colectivele de muncă și sport, își arată din plin roadele.

Tiberiu STAMA